

Vergaderjaar 2017–2018

19 637

Vreemdelingenbeleid

Nr. 2356

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE EN VEILIGHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 12 december 2017

Hierbij informeer ik u over de zesde tranche van beoordelingen met betrekking tot de nationale lijst van veilige landen van herkomst. In deze zesde tranche betreft het de landen Bangladesh, Jordanië, Libanon, Moldavië en Nepal. De beoordeling van deze landen treft u aan in bijlage 1 van deze brief¹. Daarnaast informeer ik u in deze brief over het kabinetsstandpunt ten aanzien van de op 16 mei 2017 aangenomen gewijzigde motie van het lid Jasper van Dijk onder nr. 2327².

Zesde tranche veilige landen van herkomst

De beoordeling van Bangladesh, Jordanië, Libanon, Moldavië en Nepal heeft plaatsgevonden volgens dezelfde lijnen als uiteengezet in de brief van 3 november 2015³. Kernvraag is derhalve of kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vluchtelingrechtelijke vervolging, foltering of onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.

Op basis van deze beoordelingen kom ik tot de volgende conclusie: Bangladesh, Jordanië, Libanon, Moldavië en Nepal kunnen *niet* worden aangemerkt als veilig land van herkomst.

Met deze brief is de reeks beoordelingen, die plaatsvond ingevolge de toezeggingen van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van 12 november 2015 en 26 november 2015, voltooid. Op grond van artikel 37, tweede lid van de Procedurerichtlijn moeten de lidstaten de situatie in derde landen die als veilige landen van herkomst zijn aangemerkt regelmatig opnieuw onderzoeken. Op 29 september 2017 heeft u de eerste

¹ Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

² Kamerstuk 19 637, nr. 2327; Handelingen II 2016/17, nr. 75, item 6

³ Kamerstukken 19 637 en 32 317, nr. 2076.

brief in dit kader ontvangen. Ik verwacht u de tweede herbeoordeling eind dit jaar te kunnen sturen.

Kabinetsstandpunt ten aanzien van de gewijzigde motie van het lid Jasper van Dijk onder nr. 2327

In motie nr. 2327 verzoekt uw Kamer de regering harder in te zetten op afspraken met veilige landen van herkomst over gedwongen terugkeer van afgewezen asielzoekers. Nederland zet krachtig in op het maken van effectieve afspraken over samenwerking met veilige landen van herkomst voor de, al dan niet gedwongen, terugkeer van personen die irregulier in Nederland verblijven. De grootste groep die dit betreft zijn personen van wie een aanvraag tot asiel is afgewezen. Een aantal van de betrokken veilige landen van herkomst werkt hierop niet of onvoldoende samen met Nederland.

Tijdens zijn bezoek aan Marokko in oktober jl. heeft de toenmalige Minister van Veiligheid en Justitie met zijn ambtsgenoot uitdrukkelijk gesproken over de samenwerking bij het vaststellen van identiteit en het verstrekken van tijdelijke reisdocumenten ten behoeve van terugkeer naar Marokko. Dit bezoek, tezamen met enkele hoogambtelijke bezoeken dit jaar, resulteerde in de eerste stappen richting verbetering in de samenwerking op het gebied van terugkeer. Met Algerije maakt gedwongen terugkeer inmiddels deel uit van bilateraal overleg in een Gemengde Commissie. Voor beide landen geldt dat in een stijgend, maar nog altijd laag, aantal gevallen van het totaal deze samenwerking tot daadwerkelijke terugkeer leidt.

De Europese Commissie heeft met instemming van de lidstaten ten aanzien van een aantal landen, waaronder Marokko en Algerije, het voortouw genomen voor het afsluiten van een bindende terugnameovereenkomst. Dit is een proces van lange adem dat in de afgelopen jaren zijn doel nog niet heeft bereikt. In oktober jl. formaliseerde de Commissie zijn migratiedialoog met Algerije. Lidstaten steunen deze EU-aanpak en willen tegelijkertijd het effect van hun bilaterale terugkeersamenwerking niet doorkruist zien.

Met of zonder een dergelijke terugkeerovereenkomst komt het in de praktijk aan op het opbouwen en onderhouden van een goede brede bilaterale relatie met de betrokken landen en tussen de uitvoerende diensten. Samenwerking op terugkeer hangt deels af van het specifieke karakter van bilaterale relaties met landen van herkomst. Daarnaast vragen landen vaak wat terug in ruil voor meer medewerking.

Nederland zoekt daarbij gericht naar mogelijkheden tot samenwerking die direct of indirect bijdragen aan terugkeer. Te denken valt daarbij aan Nederlandse steun bij capaciteitsopbouw in de vorm van de overdracht van kennis en kapitaalgoed aan buitenlandse migratiediensten. Waar mogelijk wordt gestreefd naar een pakket afspraken dat van wederzijds belang is voor Nederland en het betreffende land.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
M.G.J. Harbers